

Prenumerata
dla nieczłonków
z przesyłką:
Rocznie . . 5 K — h
Półrocznie 2 K 50 h

Numer pojedynczy
kosztuje 40 haterzy.

ŁĄCZNOŚĆ

Organ krajowego Związku państw. oficyantów i pomocników kancel. Galicyi zach.
wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim (okręg Sądu kraj. wyż. w Krakowie).

„Łączność“
wychodzi z początkiem
każdego
miesiąca.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca: **Henryk Kwiatkowski.**

Obowiązkiem każdego członka jest regularne uiszczanie wkładek miesięcznych.

Posiedzenie Wydziału Związku.

W dniu 12 marca 1910 o godz. 6 wieczór odbędzie się w sali Stowarzyszenia „Gwiazda“ w Krakowie przy ul. św. Jana 1. 2. I p. (nad restauracją Wołkowskiego) zwyczajne posiedzenie Wydziału Związku z następującym porządkiem dziennym:

- I. Zagajenie.
- II. Weryfikacja protokołu z ostatniego posiedzenia Wydziału.
- III. Sprawozdanie Zarządu z czynności za ubiegły kwartał.
- IV. Sprawozdanie kasowe.
- V. Sprawozdanie delegatów ze zjazdu prezesów w dniach 5, 6 i 7 marca b. r.
- VI. Kwestya ewentualnej zmiany statutu
- VII. Przygotowanie wniosków na Walne Zgromadzenie.
- VIII. Wnioski i interpelacje.

Na posiedzenie powyższe zaprasza Zarząd Związku wszystkich członków Wydziału i Komisję skontrującą, prosząc

o punktualne jawienie się w komplecie ze względu na ważność spraw, będących na porządku dziennym, tem ważniejszych, że dnia następnego odbędzie się Walne Zgromadzenie członków Związku.

Członkowie Wydziału, którzyby z jakiegokolwiek bądź powodu nie mogli wziąć udziału w posiedzeniu, zechcą wcześniej zawiadomić o tem Zarząd Związku, celem powołania w ich miejsce zastępców.

Walne Zgromadzenie.

W dniu 13 marca 1910 o godzinie 2-giej po południu odbędzie się w sali Stow. „Gwiazda“ w Krakowie przy ul. św. Jana 1. 2 I p. (nad restauracją Wołkowskiego) doroczne **Walne Zgromadzenie** członków krajowego Związku państwowych oficyantów i pomocników kancel. Galicyi zachodniej wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, na które Zarząd zaprasza wszystkich członków Związku, zaznaczając, że w razie braku odpowiedniej liczby członków, potrzebnych do odbycia Walnego Zgromadzenia, odbędzie się w myśl § 15 statutu drugie; Walne Zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym w godzinę później, a w tym wypadku

wystarczy do powzięcia prawomocnych uchwał jakakolwiek ilość członków.

Porządek dzienny obejmuje:

- 1) Zagajenie.
- 2) Weryfikację protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
- 3) Sprawozdanie Zarządu z czynności za rok ubiegły.
- 4) Sprawozdanie delegatów z konferencji prezesów.
- 5) Sprawozdanie kasowe.
- 6) Sprawozdanie komisji skontrującej i uchwalenie absolutorium ustępującemu Wydziałowi i Zarządowi.
- 7) Wnioski Wydziału.
- 8) Wnioski (z § 13 litera I) i interpelacje.
- 9) Wybór nowego Wydziału i Komisji skontrującej.

Przypomina się, że w myśl § 15 statutu wykonują prawo głosowania członkowie, zamieszkali w Krakowie i Podgórzu osobiście, członkowie zaś zamiejscowi osobiście lub przez pełnomocnictwa.

Liczebna siła jest widocznym znakiem silnej organizacji i wewnętrznej siły Związku, to też wzywamy wszystkich kolegów do wzięcia udziału w Walnym Zgromadzeniu ile możliwości osobiście tem więcej, że wskazanym i pożądanym jest osobisty współdziałanie w obradach, odnośnie do spraw dotyczących nas wszystkich i naszych najżywoźniejszych interesów i ich zastępstwa za czas miniony i na przyszłość.

Rozporządzenia

wszystkich ministerstw z 19. lipca 1902 Dz. u. p. Nr. 145, 15. lipca 1906 Dz. u. p. Nr. 141, 23. marca 1907. Dz. u. p. Nr. 88, 24. listopada 1908. Dz. u. p. Nr. 236 i 30. marca 1909 Dz. u. p. Nr. 48, dotyczące oficyantów i pomocników kancelaryjnych przy władzach, urzędach i zakładach państwowych.

9. (Ciąg dalszy).

We wszystkich innych przypadkach, gdzie chodzi o zbieg kilku poborów zaopatrzenia (pensji, prowizji, łaskawizny itd.) ze skarbu państwa, lub z funduszu wyposażonego, albo zarządzanego przez państwo, stosują się postanowienia § 34.

§ 20.

Odprawa w razie wypowiedzenia.

Uczestnicy, którzy występują ze służby jedynie z powodu wypowiedzenia ze strony złużbowdawcy, otrzymują bez naruszenia przysługujących im zresztą praw do zakładu zaopatrzenia odprawę, która w razie, gdy pomocnik kancelaryjny w chwili wypowiedzenia nie przekroczył jeszcze 15 lat policzalnej służby, wynosi dwukrotną ratę miesięczną kwoty zasadniczej, a gdy służył dłużej jak 15 lat, poczwórną ratę miesięczną owej kwoty.

Prawo do odprawy w takiej kwocie przysługuje jednak pomocnikowi kancelaryjnemu tylko o tyle, o ile tenże nie ma płacić żadnych zwro-

tów za szkody z jego winy w służbie wynikłe. W takim bowiem razie dotyczącemu pomocnikowi kancelaryjnemu należy się odprawa tylko w takiej kwocie, o którą podwójna, względnie poczwórną ratę miesięczną przewyższa sumę na pokrycie szkody przeznaczoną.

Odprawę wypłaca się po ustaniu stosunku służbowego, a mianowicie w dwóch albo czterech ratach miesięcznych, stosownie do tego, czy takowa wynosi dwukrotną, czy czterokrotną kwotę miesięczną. Jeżeli uprawnionemu do poboru przyznane zostanie w tym okresie statutem przepisane zaostrzenie, to takowy od tej chwili traci prawo do reszty odprawy.

§ 21.

Przyjęcie pomocników kancelaryjnych napowrót do czynnej służby.

Jeżeli pobierający zaopatrzenie otrzyma na nowo posadę pomocnika kancelaryjnego, wypłata emerytury kończy się z tym dniem, od którego zaczyna się liczyć płaca w czynnej służbie; od tej chwili poczwórną ratę miesięczną zostaje znowu członkiem zakładu zaopatrzenia.

W razie ponownego przejścia w stan spoczynku, dawniejszy okres uczestnictwa dolicza się do nowego.

§ 22.

Kiedy się zaczyna i jak długo trwa pobór emerytury.

Pobór emerytury zaczyna się od pierwszego

dnia miesiąca, następującego po zamknięciu płacy w czynnej służbie, względnie, gdy chodzi o pomocników kancelaryjnych, nie będących w czynnej służbie, od pierwszego dnia miesiąca, następującego po sprawdzeniu niezdolności do służby przez lekarza rządowego, i trwa z zasady aż do końca życia.

§ 23.

Odebranie emerytury.

Emeryturę można odebrać:

1. Jeżeli emeryt został uznany winnym zbrodni, lub skazany za jakieś inne przekroczenie ustawy na karę więzienia najmniej sześciomiesięczną;
2. jeżeli otrzymał prawo obywatelstwa w obcym państwie;
3. jeżeli stale przebywa za granicą, nie mając pozwolenia do pobierania emerytury za granicą;
4. jeżeli pomocnik kancelaryjny, spensjonowany z powodu niezdolności do służby, uzyskawszy tę zdolność napowrót, wzbrania się uczynić zadość zawiadaniu do powrotu w stosunek służbowy, w jakim zostawał na samym ostatku (§ 20, ust. 7, rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 19 lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 145).

§ 24.

Warunki jakim podlega przyznanie prawa do pensji wdowiej.

Wdowa po uczestniku, który umierając miał

Zapraszając wszystkich członków do osobistego wzięcia udziału w Walnym Zgromadzeniu, prosimy zarazem kolegów, którzyby tego uczynić nie mogli o rychłe nadesłanie pełnomocnictw, w których jednak, celem uniknięcia ewentualnej kolizji nie należy wypełniać nazwiska pełnomocnika, gdyż ten mógłby ewentualnie otrzymać takie pełnomocnictwa z kilku równocześnie miejscowości, w którym to wypadku część ich byłaby nieważną, gdyż pełnomocnik może reprezentować tylko 10 członków.

Kolegów przewodniczących i mężów zaufania grup okręgowych upraszamy o zwołanie w obrębie grup zgromadzeń przedwyborczych, celem porozumienia się co do wybrać zię mających w dniu 13 marca członków Wydziału i Komisji skonstruującej, a zarazem, celem dokonania nowych wyborów przewodniczących, ich zastępców i sekretarzy, względnie mężów zaufania grup okręgowych. Pożądanem jest ukonstytuowanie się grup przed Walnym Zgromadzeniem tak, aby członkowie obecni na Walnym Zgromadzeniu mogli wybrać ewentualnie członkami Wydziału tych kolegów zamiejscowych, którzy w obrębie grup największym cieszą się zaufaniem i jako tacy postawieni zostali przez kolegów na czele grupy.

O dokonanych wyborach należy donieść Związkowi bezwzględnie.

Pełnomocnictwo. Upoważniam(y) niniejszem Kolegę P. do wzięcia za mnie (nas) w moim (naszym) imieniu udziału w Walnym Zgromadzeniu członków Związku państw. oficyantów i pomocników kanc. „Łączność” w Krakowie w dniu 13 marca 1910 i do wykonania za mnie (nas) przysługującego mi (nam) prawa głosowania nad wnioskami i przy wyborach na członków Wydziału i Komisji skonstruującej.

W dnia
Podpis(y)

w myśl powyższych postanowień prawo do emerytury (§§ 9 i 10). lub był już spensjonowany, ma prawo do pensji, o ile

1. małżeństwo zawarte zostało w czasie czynnej służby, lub przed wstąpieniem do czynnej służby i według prawa austriackiego jest ważne;

2. mąż nie przekroczył w chwili zawierania małżeństwa 60 roku życia, względnie w razie zawarcia małżeństwa po ukończeniu 60 roku życia, o ile takowe trwało jeszcze lat 4, lub o ile z tego małżeństwa urodziło się dziecko, wreszcie o ile

3. Wdowa aż do śmierci męża żyła z nim w małżeńskiej spółności, względnie, gdy małżonkowie rozwiedli się, o ile nie można udowodnić, że rozwód nastąpił z winy małżonki.

§ 25.

Wymiar pensji wdowiej.

Pensja wdowy po pomocniku kancelaryjnym wynosi 600 K.

§ 26.

Kiedy się zaczyna i jak długo trwa pobór pensji wdowiej.

Pobór pensji wdowiej zaczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po dniu śmierci męża, i trwa tak długo, jak długo trwa wdowieństwo.

§ 27.

Ponowne nabycie prawa do pensji.

Prawo do pensji wdowiej, które wskutek

Wkupno lat służby, a wymiar emerytury. Zwrot wpłaconej kwoty wkupna spadkobiercom.

W myśl § 18. ustęp 4 statutu zakładu zaopatrzenia dla oficyantów kanc. wkupno lat służby niepoliczalnej w myśl ustępu 1-go tegoż § wpływa na wymiar emerytury dopiero po zupełnym spłaceniu rat, należnych za te lata tak, że emerytura odpowiadająca całej służbie, łącznie z latami wkupionymi wymierzona zostanie dopiero od 1-go dnia miesiąca, następującego po spłaceniu ostatniej raty.

Jak się dowiadujemy, kilku Kolegom, przeniesionym w stan spoczynku, którzy jeszcze nie spłacili wszystkich rat za policzenie dawniejszych lat służby, wymierzono emeryturę bez policzenia owych lat, wskutek czego ponoszą oni materyalne straty, których mogą uniknąć przez uiszczenie dodatkowych wkładek. Dla łatwiejszej orientacji wyjaśniamy sprawę przykładowo.

Kolega N. N. uzyskał wliczenie niepoliczonych lat służby i spłaca za te lata dodatkowo po 4 K. miesięcznie. W międzyczasie jednak przechodzi w stan zaopatrzenia i otrzymuje emeryturę w wysokości takiej, jaka mu przypada bez doliczenia owych kupionych lat (na przykład 5-ciu), czyli o 10 proc. mniej, niżby mu się po wliczeniu owych lat należało

10 proc. od zasadniczej podstawy emerytalnej np. 1800 K. wynosi 180 K. rocznie, czyli 15 K. miesięcznie, rata zaś za wkupione lata wynosi 4 K. miesięcznie. Wedle powyższego przykładu kolega taki, pozostający na emeryturze i spłacający nadal kwotę wkupna, w ratach miesięcznych po 4 K. otrzyma większą emeryturę dopiero po spłaceniu ostatniej raty, skutkiem czego traci co miesiąc owe 15 K. Koledzy u których fakt taki ma miejsce, powinni postarać się koniecznie o jednorazowe uiszczenie dodatkowych wkładek (choćby przez zaciągnięcie pożyczki) i wnieść zaraz podania do swoich byłych władz przełożonych za równoczesnym złożeniem reszty należnych rat za wkupione lata o dodatkowy wymiar wyższej emerytury, ci zaś, którzy dopiero mają zamiar podać się na emeryturę, niechaj postąpią zaraz w powyższy sposób.

Zarazem wyjaśniamy, że wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 22 stycznia 1907 l. 1592/7 spadkobiercy po zmarłym w czynnej służbie oficyancie mają prawo żądać od skarbu państwa zwrotu kwoty, złożonej przez zmarłego do kasy zakładu zaopatrzenia oficyantów dla uzyskania policzalności przy wymia-

rze emerytury tych lat służby, które bez dodatkowej opłaty nie są uważane jako czas uczestnictwa w zakładzie zaopatrzenia.

Jeżeli więc oficyant, który spłacił ratami należytość n. p. za lat 5, umrze podczas czynnej służby, to spadkobiercy po nim powinni zgłosić do inwentarza spadku jako majątek spadkowy pretensję do skarbu państwa w kwocie 240 K., względnie takiej, jaką zmarły złożył i na podstawie dekretu dziedzictwa domagać się od skarbu państwa zwrotu tej kwoty, a ewentualnie wystąpić ze skargą w drodze sądowej.

Podwójny sukces.

Starania i zabiegi Związku, oraz energiczna i wyczerpująca praca komitetu, który zajmował się urządzeniem zabawy na fundusz zapomogowy Związku w dniu 6 lutego b. r. nie poszły na marne. Oprócz czystego zysku, który nie został jeszcze dokładnie obliczony (gdyż wpływają jeszcze drobne nadatki), a który wynosi w każdym razie paręset koron, zyskaliśmy bardzo wiele w opinii publicznej.

Nasze publiczne wystąpienie i to w pracy humanitarnej dla dobra nieszczęśliwych dało dowód, że nie stoimy na najniższym poziomie rozwoju kulturalnego (jak niektórzy utrzymują), że mimo iż sami w trudnym znajdujemy się położeniu i warunkach, chcemy i potrafimy choć w małej mierze ostodzić to położenie drugim, którzy najbardziej pomocy potrzebują.

Na przychyłność opinii publicznej dla nas złożyły się nie tylko wewnętrzne pobudki naszych zabiegów i pracy, lecz także zewnętrzna forma i zewnętrzny wygląd naszego dzieła. Zabawa nasza była jedną z najpiękniejszych zabaw minionego karnawału.

W artystycznie zielenią, kwiatami i girlandami udekorowanej i pięknie umeblowanej sali Towarzystwa strzeleckiego, zebrało się kilkaset osób ze sfer inteligencji, które wyniosły z niej wspomnienie, mile spędzonego wieczoru i dały dowód, że i my mamy prawo do inteligencji się zaliczać. Poloneza prowadził radca Sądu kraj. P. Pelc, wspaniałego zaś kadryla, do którego stanęło około 150 par mistrz tańców, Kolega Oskar de Doening. Niczem niezamącona, wesółą zabawa, która znalazła wyrazy uznania w sprawozdaniach miejscowej prasy, przeciągnęła się do białego rana, nam zaś za prace i trudy podwójny przyniosła sukces. sukces moralny i materyalny.

Do osiągnięcia sukcesu materyalnego przy-

powtóronego pójścia za mąż ustało. odnawia się na przypadek powtóronego owdowienia od pierwszego dnia miesiąca, który następuje po dniu śmierci męża.

§ 28.

Dodatki na wychowanie.

Dla dzieci śluchnych pomocnika kancelaryjnego, lub przez późniejsze zawarcie małżeństwa uprawnionych, należy się wdowie, o ile takowa sama ma prawo do pensji ciągłej, bez względu na ilość dzieci, dodatek na wychowanie w wysokości jednej piątej części pensji wdowiej, i to dla każdego niezaopatrzonego dziecka zostającego u niej na utrzymaniu aż do ukończenia 24 roku życia, a gdyby dotyczące dziecko zostało już przedtem zaopatrzone, aż do chwili tego zaopatrzenia.

Suma wszystkich dodatków na wychowanie nie może przewyższać kwoty pensji wdowiej.

§ 29.

Utrata praw przysługujących wdowie.

Odebranie wdowie pensji, lub dodatku na wychowanie może nastąpić z tych samych powodów, o jakich mowa w postanowieniach § 23, l. do 3.

§ 30.

Pensja sieroca.

Sieroty, nie mające żadnego z rodziców, o ile nie są zaopatrzone i nie ukończyły 24 roku życia, mają prawo do pensji sieroczej, wynoszą-

cej w całości połowę tej pensji wdowiej, jaką pobierała ich matka lub ich macocha, względnie, jakaby się jej w myśl § 24 była należała.

Jeżeli wdowie z powodu niedopełnienia warunków w § 24, l. 3, przepisanych pensji nie przyznano, lub jeżeli ją takowa w myśl § 29 z powodu powtóronego zamążpójścia utraciła, to z dziećmi postępuje się tak jak z sierotami nie mającymi żadnego z rodziców.

§ 31.

Dodatek do pensji sieroczej.

Gdyby suma prawidłowych dodatków na wychowanie, jaka w myśl § 28 byłaby się należała matce, przewyższała kwotę pensji sieroczej, w takim razie nadwyżki tej należy użyć na dodatek do pensji sieroczej, rozdzielony na poszczególne dzieci, jednak z tem zastrzeżeniem, że ilekroć któreś z dzieci utraci prawo do pensji, kwota przypadającego nań dodatku na wychowanie odpadnie, i to tak długo, dopóki owa nadwyżka całkiem nie zniknie i nie pozostanie tylko pensja sieroca w pełnej kwocie.

Pensja sieroca razem z dodatkami nie może w żadnym przypadku przewyższać kwoty pensji wdowiej, należącej się według § 25.

§ 32.

Utrata pensji sieroczej.

Sierocie można odjąć prawo do zaopatrzenia w tych samych przypadkach, w których może nastąpić odebranie pensji wdowiej (§ 29).

(Ciąg dalszy nastąpi).

czyniły się w znacznej mierze grupy okręgowe, które zajęły się rozsprzedażą biletów na zabawę.

Ze sprzedaży biletów i zebranych naddatków nadesłali w szczególności:

Z Dobczyce	Kol. Janiczek	19:80 K
> Andrychowa	> J. Podworski	3:— >
> Dąbrowy	> A. Baugiert	1:77 >
> Wiśnicza	> St. Kołdras	2:77 >
> Białej	> Wł. Trepka	34:— >
> Radłowa	> Fr. Dwornik	5:80 >
> Gorlic	> St. Homolowski	11:77 >
> Milówki	> A. Puszyński	2:76 >
> Ciężkowic	> Jul. Matłaszek	5:50 >
> Nowego Targu	> Jan Soja	28:78 >
> Bochni	> Jan Myksa	33:06 >
> Liszek	> St. Marcinkowski	9:— >
> Rzeszowa	> Edm. Solarski	32:51 >
> Makowa	> St. Biskup	5:— >

którym za pracę i trudy, dla dobra drugich poniesione, najserdeczniejsze składamy podziękowanie.

W tem miejscu nadmienić wypada, iż zaproszenia i bilety na zabawę rozesłano do wszystkich przewodniczących grup zachodniej Galicyi. Reszta przewodniczących prócz wy wymienionych, uważała za stosowne zwrócić zaproszenia i bilety z nadmienieniem, że w odnośnej miejscowości nie było amatorów na takowe. Oczywiście była to tylko grzeszna wymówka.

Znaleźli się nawet i tacy koledzy, którzy wyprosili sobie posyłania „czegoś podobnego na przyszłość“. Tak najwygodniej! Kolegów, którzy dotychczas nie zwrócili przesłanych biletów, względnie nie nadesłali gotówki uzyskanej ze sprzedaży tychże, upraszamy, aby ze względu na mające nastąpić zamknięcie rachunku zabawowego, które jedynie z tej przyczyny nie nastąpiło — uczynili to jak najrychlej.

Na zarzuty niektórych Kolegów, że nie otrzymali zaproszeń na zabawę, wyjaśniamy, że chcąc osiągnąć cel zabawy (fundusz zapomogowy), a tembardziej uniknąć strat, musieliśmy ograniczyć ile możliwości i tak znaczne wydatki i że z tego powodu zaprosiliśmy wszystkich Kolegów, którzy nie otrzymali osobnego zaproszenia za pośrednictwem naszego organu.

Zjazd prezesów.

W dniach 5, 6 i 7 marca b. r. odbędzie się w Wiedniu doroczny zjazd i konferencja prezesów wszystkich stowarzyszeń krajowych, zjednoczonych w centralnym Związku „Reichsverband“ w Wiedniu z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie z działalności i sprawozdanie rachunkowe „Reichsverbandu“, przyjęcie i krytyka tych sprawozdań.

2. Wybór funkcyjaryuszy „Reichsverbandu“.

3. Wybór komisji rewizyjnej.

4. Ustanowienie wysokości wkładek organizacji krajowych do „Reichsverbandu“.

5. Powzięcie uchwał co do dalszej akcji w sprawie uregulowania naszych stosunków służbowych.

W obradach konferencji prezesów weźmie udział większa ilość zaproszonych posłów do Rady państwa, a poruszone zostaną na nich wszelkie sprawy, dotyczące ogółu kolegów wszystkich dykasteryi, sprawy poszczególnych kategorii i powzięte uchwały co do dalszej akcji w sprawach ogółu i innych, poruszonych przez obecnych na konferencji prezesów stowarzyszeń krajowych, względnie ich zastępców. Znajdą tam swój wyraz i wszelkie uzasadnione życzenia poszczególnych kategorii kolegów, co do interwencji i zastępstwa ich interesów obok interesów ogółu.

Po właściwej konferencji udadzą się jej członkowie do Ministerstw i parlamentu, celem interwencji, zasięgnięcia informacji i przedstawienia postulatów naszego stanu, względnie kolegów poszczególnych dykasteryi u sfer miarodajnych. Prócz tego odbędą się w miarę możliwości i czasu interwiewy z posłami przed rozpoczęciem i w czasie przerw w obradach konferencji. W poniedziałek dnia 7 marca b. r.

wieczór odbędzie się wielkie manifestacyjne zgromadzenie, urządzone przez dolno austriacki Związek oficyantów i pomocników kanc. w którym wezmą również udział uczestnicy konferencji. W zgromadzeniu takim bierze zwykle udział kilka tysięcy Kolegów i znaczna liczba posłów. Tu podaje się do wiadomości uchwały konferencji, program i sposób dalszej akcji. Na zgromadzeniu takim wypowiadają też posłowie swoje zdanie o naszej sprawie i o większej lub mniejszej możliwości zrealizowania naszych postulatów. Z przebiegu konferencji złożymy obszerny sprawozdanie.

Z Krakowa biorą udział w delegacji prezes Związku kol. Podgórczyk i wicepr. kol. Kwiatkowski.

Nasze sprawy.

W każdym numerze naszego organu informujemy Kolegów o stadium, w jakim znajduje się sprawa ustawowego uregulowania naszych stosunków służbowych i o zabiegach, czynionych przez nasze organizacje, celem zrealizowania naszych postulatów. Wszystkich interwencji i audyencji nie podajemy, lecz tylko te, które uważamy za najważniejsze.

Prócz wywierania nacisku na sfery miarodajne, aby spowodować wydanie ustawy i osiągnięcie już raz cel dawno upragniony, szuka nasza centralna organizacja nowych dróg i środków, któreby mogły doprowadzić nas do celu.

O ile wogóle coś przewidzieć można i o ile zewnętrzne oznaki, zachowanie się sfer miarodajnych względem naszej sprawy mają mieć jakieś znaczenie, należy mieć uzasadnioną nadzieję, że ustawowe uregulowanie naszych stosunków służbowych w tym roku nastąpi. Czy to nastąpi przez uchwalenie jednego z wielu projektów naszej ustawy, czy też w inny sposób, jest kwestyą obojętną.

Wniesienie przez Rząd w Izbie posłów przedłożenia o pragmatyce służbowej urzędników i sług państwowych zwróciło uwagę kierowników naszych organizacji krajowych i organizacji centralnej i spowodowało do podjęcia — prócz powyższych — nowych jeszcze zabiegów o objęcie pragmatyką służbową również i naszego stanu. W sprawie tej interweniowała delegacja „Reichsverbandu“ w Ministerstwie spraw wewnętrznych, gdzie jednak Radca Dworu Schmitt Gasteiger oświadczył, że wyjaśnienia w tej kwestyi na razie udzielić nie może, gdyż treść przedłożenia o pragmatyce służbowej jest jeszcze tajemnicą urzędową.

W dniu 16 lutego b. r. udała się również deputacja do referenta i zastępcy przewodniczącego w Komisji dla pragmatyki służbowej, posła Stransky'ego, który, nie mogąc udzielić oficjalnego wyjaśnienia, wyraził swoje prywatne zapatrywanie, że aczkolwiek w projekcie pragmatyki służbowej oficjalnie nie ma wzmianki o oficyantach kanc. to jednak IV. grupa urzędników (wedle pragmatyki) może się odnosić do oficyantów, i że tak on, jak i inni posłowie zajmą w tej sprawie odpowiednie stanowisko, gdyż dobra sposobność musi być należycie wykorzystaną, aby już raz załatwić sprawę regulacji stosunków służbowych oficyantów i pomocników kanc. Prócz tego obiecał poseł Stransky pozostawać z „Reichsverbandem“ w ciągłym kontakcie i informować go o przebiegu sprawy. W tym samym duchu przemawiał na zgromadzeniu, urządzone przez „Reichsverband“ w dniu 22 lutego b. r. poseł Marckhl.

Rząd nie ma prawdopodobnie chęci i zamiaru uwzględnienia naszego stanu w pragmatyce służbowej, ale energicznym zabiegom naszych organizacji uda się może przy pomocy życzliwych nam posłów znaleźć furtkę przez którąbyśmy mogli przeciwną się do IV. kategorii urzędników państw.

Stanowisko Rządu pod tym względem wyjaśniają przygotowania do wydania dla nas nowego rozporządzenia „lepszego“, które jak wnieść można ze słów referenta w Ministerstwie skarbu, ma wejść w życie od 1 kwietnia br. Delegacja „Reichsverbandu“ udało się uzyskać od referenta przyrzeczenie, że przy regulacji uwzględnienie pomocników kanc. służących ponad 3 lata.

Według naszych prywatnych informacji, rozporządzenie powyższe jest już podobno w druku Paragraf 29 ma być zniesionym po 12 latach służby, miejsce czterolecia mają zająć trzylecia oraz mają być dodane dwie nowe klasy płacy po 120 K. Dla dwóch ostatnich klas płacy ma być tytuł oficyant zmieniony na „adjunkt kancelaryjny“. Wiadomość pochodzi z dobrego źródła, mimo to jednak ręczyć za nią nie możemy. Wydanie tego rozporządzenia przed uchwaleniem pragmatyki ułatwiłoby nam wcielenie do IV grupy urzędników.

Różnych szukamy dróg i różnych środków, a przypuściwszy szturm generalny z wielu stron równocześnie, musimy natrafić na słabe miejsce silnie obwarowanej twierdzy, która musi uleżeć pod naporem i której nawet ministrowie wojny i obrony krajowej nie zdołają obronić.

KRONIKA.

Pragmatyka służbowa. Ze względu na to, że obrady nad przedłożeniem o pragmatyce służbowej zajmą czas dłuższy, a na jego załatwienie czekają szerokie koła urzędnicze, postawił poseł Prochaska na posiedzeniu Izby posłów w dniu 24 lutego b. r. wniosek o przydzielenie tego przedłożenia bez pierwszego czytania komisji dla spraw funkcyjaryuszy państwowych. Poseł Fressl sprzeciwił się temu wnioskowi, gdyż przeciw przedłożeniu muszą być podniesione zarzuty, zwłaszcza przeciw ograniczeniu prawa stowarzyszeń. Prezydent Izby oświadczył wobec tego, że postara się o postawienie tej sprawy na porządku dziennym. Po ponownym przemówieniu posła Prochaski aprobowano następujący porządek obrad: 1) wybory uzupełniające do komisji; 2) kontyngent rekruta; 3) pierwsze czytanie budżetu i przedłożeń finansowych; 4) ustawa przeciw opilstwu; 5) pragmatyka służbowa.

Poseł Głabiński przedłożył w dniu 1 marca b. r. wniosek o wydanie pragmatyki służbowej dla nauczycieli szkół średnich.

Służba pocztowa. Poseł Stölzel wniósł w dn. 24 lutego interpelację w sprawie stosunków awansowych służby pocztowej. W dniu 1 marca b. r. wnieśli interpelację w sprawie uregulowania stosunków i polepszenia bytu pocztmistrzów i posłańców pocztowych posłowie Gostinczar, Sillinger i dr. Roller, poseł zaś Burzival w sprawie definitywnego mianowania aspirantów rachunkowych c. k. Dyrekcyi poczt w Pradze.

Posiedzenie subkomitetu dla spraw urzędników kontraktowych. W sobotę dnia 26 lutego b. r. udała się deputacja Reichsverbandu do parlamentu, celem poparcia u posłów naszej sprawy i zasięgnięcia bliższej informacji co do jej obecnego stadium. Referent komisji dla pragmatyki służbowej poseł Stransky oświadczył ponownie, że dołoży wszelkich starań, aby nasza sprawa została przy uchwaleniu pragmatyki służbowej ostatecznie załatwioną.

Pos. Marckhl zapewnił deputację, że w d. 2 marca b. r. odbędzie się posiedzenie subkomitetu dla spraw urzędników kontraktowych, na którym Rząd złoży prawdopodobnie swoje oświadczenie.

Odnaki organów wykonawczych sądowych. Ministerstwo sprawiedliwości zarządziło, aby organa wykonawcze sądów wiedeńskich nosiły przy czynnościach urzędowych, przedsięwziętych w ubraniach cywilnych, tabliczki z napisem „Sądowy organ wykonawczy“. Przed rozpoczęciem czynności urzędowej mają być te odznaki przytworzone do najwyższej dziurki u lewej klapy surduta.

W sprawie mianowania kancelistów Namiestnictwa. W sprawie memoriału wniesionego do J. E. P. Namiestnika w kwestyi mianowania oficyantów kanc., kancelistami przy Władzach politycznych, udała się w dniu 20 lutego br. do P. Namiestnika deputacja z łona Bratniego Związku „Unia“ we Lwowie, w skład której wchodził prezes tegoż Związku Kol. Zieliński oraz Koledzy: Bunda i Lisiewicz.

P. Namiestnik oświadczył delegatom, że gdyby kiedyś — w co wątpi — było tyle miejsc, na ile nie starczyłoby certyfikatystów, możliwe że zamianowałby oficyantów. (Wielka łaska! Przypisek zecera).

Nowe posady w sądach. Dzięki energicznym staraniom Prezydenta wyższego sądu krajowego we Lwowie JE. Dra Tchórznickiego, który od roku 1907 nie ustawał w zabiegach u Władz centralnych, zyskało sądownictwo bardzo wydajne pomnożenie personalu. Jak się dowiadujemy, otrzymało Prezydium Apelacji lwowskiej reskrypt Ministerstwa sprawiedliwości, systemizujący cały szereg nowych posad. Przyzwolone pomnożenie personalu obejmuje zarówno posady sędziowskie jak i kancelaryjne. — Personal sądowy zostanie powiększony o 31 radców sądowych, 20 sędziów powiatowych i 37 sędziów, dalej 16 starszych oficyantów kancelaryjnych i 50 oficyantów, względnie kancelistów sądowych, wreszcie 55 pomocników kancelaryjnych.

Wszystkie te posady mają być obsadzone w ciągu czterech lat.

Egzamin dla podurzędników sądowych. Rozporządzeniem z 26 stycznia b. r. ustanowiło ministerstwo sprawiedliwości egzamin, jako warunek do uzyskania posady podurzędnika sądowego. Słuchają sądowi, którzy po odbyciu przynajmniej jednorocznej służby chcą się poddać egzaminowi, przepisane w ustępie IV, punkt 1 rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z 17 listopada 1909 mają wnieść podania o dopuszczenie do egzaminu w drodze służbowej do prezydium sądu kraj. wyż. Prezydent sądu przypuszcza kandydatów do egzaminu i wyznacza do jego odbycia sąd powiatowy, o ile odnośny kandydat pełnił służbę wykonawczą zadowalniająco i o ile zapotrzebowanie podurzędników nie jest już pokryte na czas dłuższy. Przeciwnie odmowie przypuszczenia do egzaminu przysługuje prawo rekursu do Ministerstwa w dniach 14. Komisarzami egzaminacyjnymi są (§ 23 o. e.) komisarz egzekucyjny i urzędnik wykonawczy, lub urzędnik kancel. Przynajmniej z dobrym skutkiem złożony egzamin uprawnia do starania się o posadę podurzędnika sądowego.

Komunikaty Związku.

SKŁADKI.

Na zapomogi dla Kolegów Radziszewskiego i Metzlera nadeszli:

Kraków: Koledzy kwotę 28 K. 80 h. Wiśnicz: Kol. Kołdras, zebrana od W. P. P. Henryka Bukowskiego, c. k. sędziego pow., Bronisława Jaremy, c. k. sędziego pow., Dra Józefa Czumy, c. k. sędziego pow., Dra Aleksandra Grzywacza, c. k. sędziego pow., Dra Józefa Fragnera, adw., Józefa Cingrosa, c. k. geometry, Ignacego Watzka, c. k. starszego oficyanta kanc., Leona Wnękowskiego, c. k. oficyanta, Jana Mierzwę, N. Dobrowolskiego, kand. adw., Alfreda Jossego, kand. notar., Władysława Kustronia, oraz Kolegów kwotę 16 K. 97. Tuchów: Kol. Franciszek Szczepan, zebrana od Kolegów kwotę 6 K. 97 h. Kalwaryja: Kol. Wojciechowski od Kolegów kwotę 8 K. 80 h., Rzeszów: Kol. E. Solarski od Kolegów kwotę 7 K. 30 h., Bochnia: Kol. Myksa od Kolegów 5 K. 50 h., Liszki: Kol. Stanisław Marcinkowski od Kolegów 8 K., Limanowa: Kol. Stanisław Kutylski od Kolegów 4 K. 30 h., Fryszak: Kol. Jan Ludwin od Kolegów 4 K. 67 h., Podgórze: Kol. Jan Fleischman od Kolegów 4 K. 77., Nisko: Kol. M. Krokosz od Kolegów 3 K. 80 h., Mszana Dolna: Kol. M. Krok od Kolegów 4 K. 50 h., Dobczyce: Kol. Jan Janiczek od Kolegów 2 K. 10 h., Żywiec: Kol. St. Giebułtowski od Kolegów 3 K. 57 h., Tarnów: Kol. A. Lipiński od Kolegów 4 K. 10 h., Nowy Sącz: Kol. W. Wierzbński od Kolegów 7 K. Złożono zatem łączną kwotę 117 K. 35 h.

Z kwoty tej wypłacono śp. Kol. Metzlerowi względnie jego wdowie 55 K., zaś ś. p. Radziszewskiemu, względnie wdowie po tymże 45 K. tj. razem kwotę 105 K.

Resztę (12 K. 35 h.) wraz z dodatkiem z in-

nych funduszków Związku w łącznej kwocie 25 K. przesłano, złożonemu ciężką chorobą, a dziś już również zmarłemu Kol. Wójcikowi z Wadowic.

Ofiarodawcom i Kolegom, którzy się zajmowali zbieraniem składek, przesyłamy serdeczne podziękowanie.

Tradycyjny opłatek. — Pożegnanie. W dniu 5 stycznia br. odbył się w sali Stowarzyszenia „Gwiazda“ w Rzeszowie, urządzony staraniem grupy Rzeszów tradycyjny „opłatek“, a zarazem pożegnanie powszechnie lubianego i szanowanego Kolegi Józefa Szuberta, oficyanta sądowego, który po 32 latach służby przeniesiony został w stan zaopatrzenia.

W tej podwójnej uroczystości wzięli udział wszyscy Koledzy grupy „Rzeszów“ wraz ze swymi paniami.

Wśród licznych przemówień i wesołej pogawędki przeciągnęła się zabawa do późna wieczór.

Nasz obowiązek.

W myśl uchwały Wydziału Związku, zapadłej na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 1909 prosimy usilnie wszystkich członków, by zechcieli niezwłocznie wyrównać zaległości, przyczem musimy zwrócić uwagę Kolegów, zalegających z wkładkami ponad 3 miesiące, że w myśl powyższej uchwały Wydziału będziemy zniewoleni ogłosić ich nazwiska w następnym numerze „Łączności“.

Obecnie zaznaczamy, że ponad 3 miesiące zalegają z wkładkami grupy: Andrychów (kol. C.), Jordanów, Kęty, Maków, Niepołomice, Oświęcim, Stary Sącz, Zator i Pilzno.

Ta ostatnia Grupa w ilości 12 członków zalega z kwotą 100 K. 80 h., czyli każdy z członków po 8 K. 40 h. wszelkie zaś ponaglenia, wystosowane przez Kolegę, prowadzącego księgi kasowe do przewodniczącego tej grupy, Kolegi Litwickiego, pozostają bez skutku i odpowiedzi.

Zarząd Związku uprasza Kolegów z Pilzna o zawiadomienie, czy chcą nadal pozostać członkami Związku, lub nie. W braku odpowiedzi będzie Zarząd zmuszony zastosować się do postanowień statutu i wykreślić wyżej wspomnianych Kolegów z listy członków.

Grupy zalegające z wkładkami upraszamy ponownie o wyrównanie zaległości.

Konieczności regularnego płacenia wkładek miesięcznych nie potrzebujemy motywować, gdyż jest ona zbyt jasną i naturalną, szczególnie wobec zbliżającego się terminu, w którym nasze postulaty i projekt naszej ustawy mają przyjść pod obrady parlamentu.

Akcja w sprawie pomocników kanc.

Co do sposobu wniesienia podań, względnie ponownego poruszenia sprawy mianowania oficyantami kanc. pomocników kanc., służących ponad trzy lata, nie doszło jeszcze do porozumienia pomiędzy stowarzyszeniami krajowymi Austrii. Nastąpi to niezawodnie — o ile kwestya będzie jeszcze aktualną — na konferencji prezesów w dniu 5, 6 i 7 marca br., poczem omówimy tę sprawę na Walnem Zgromadzeniu w dniu 13 marca br.

Przekazanie funduszków rozwiązane Towarzystwa „Jutrzenka“ w Jasle naszemu Związkowi.

Wskutek uchwały „Towarzystwa rządowych oficyantów i pomocników kancelaryjnych „Jutrzenka“ w Jasle, zapadłej na Walnem Zgromadzeniu w dniu 23 stycznia b. r. rozwiązało się wyż. wspomniane Towarzystwo z dniem powyższym, pozostałe zaś fundusze w kwocie 85 K. 67 h., — pozostające dotąd w rękach niektórych członków Towarzystwa z tytułu udzielonych im pożyczek zwrotnych — przekazało na własność zawodowego Związku oficyantów i pomocników kanc. „Łączność“ w Krakowie.

Członkom byłego Towarzystwa „Jutrzenka“ w Jasle składamy niniejszem za ten czyn najserdeczniejsze podziękowanie.

Nowi członkowie.

W lutym b. r. przystąpili do Związku Koledzy:

Gorlice: Maurycy Rubin, Mikołaj Rakoczy, Adam Kuczała, Stanisław Kozłowski, Eugeniusz Rożejowski.

Jasło: Roman Marszałek.

Milówka: Michał Zeman.

Rzeszów: Bosowski.

Wieliczka: Maryan Wojnarowski, Stanisław Barański, Antoni Olesiński, Franciszek Kornecki.

Mianowania.

J. E. Pan Namiestnik zamianował oficyantami następujących pomocników kancelaryjnych:

Emila Zaborowskiego, Jana Zygmunta dw. im. Zagórskiego, Bronisława Robaka i Leona Klisowskiego dla Lwowa, Aszera Spielmana dla Brodów, Stefana Górniaka dla Starego Sambora, Eustachego Lubaczewskiego dla Doliny.

Pobory wyższej kwalifikacji przyznało c. k. Namiestnictwo kolegom: Jakubowi Nowakowi w Krakowie (Administracja klinik) i Feliksowi Glossowi we Lwowie (Namiestnictwo).

Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu zamianowało oficyantami następujących pomocników kancelaryjnych: Jana Juliana br. Beessa, Feliksa Misiągiewicza, Franciszka Wójcickiego i Prokopa Dmytrowa dla Lwowa; Aleksandra Żerebeckiego dla Stanisławowa, Antoniego Kazimierza dw. im. Kaznowskiego dla Nowego Sącza, Władysława Juliana dw. im. Mielnika recte Melnika dla Żółkwi, Romualda Trzosa dla Bochni, Leonarda Ferdynanda dw. im. Jabłońskiego dla Czortkowa.

Spełniając przykry obowiązek, zawiadamiamy Kolegów, że co miesiąc zmniejszają się nasze szeregi i co miesiąc śmierć nielitościwa zabiera jednego członka z naszego grona.

W dniu 6 grudnia 1909 zmarł w Krakowie kol.

Kazimierz Radziszewski
oficyant kanc. sądowy.

W styczniu b. r. zmarł w Krakowie kol.

Karol Metzler
oficyant kanc. sądowy.

W dniu 25 lutego b. r. zmarł w Wadowicach w 26 roku życia kol.

Jan Wojcik
oficyant kanc. c. k. Sądu obw. w Wadowicach.

Pokój ich popiołom!

Zmiana miejsc.

Oficyant sądowy w Nowym Targu, pięknej i romantycznej okolicy górzystej, obfitującej w lasy i miejsca wycieczkowe, tuż pod Zakopanem i Szczawnicą zamieni ze względów rodzinnych swe miejsce służbowe z Kolegą z Krakowa.

Bliższych informacji udzieli Kol. Jan Pałasz oficyant sądu pow. w Krakowie (II.).

Oficyant kancelaryjny przy c. k. Urzędzie ewidencyjnym kat. pod grunt. w Tarnobrzegu zamieni miejsce służbowe z kolegą w miejscowości ze szkołą średnią pod pewnymi warunkami. Zgłoszenia do rąk redaktora (III.).